

ningens eget Indhold i det Høieste være stillet af Udvalgets Flertal. Det har tillige faaet en mindre heldig Blads, som gjør, at vi ikke kunne følge den Orden, som er angiven, ved Afstemningen, men dette vil nok gaa af sig selv. Udenfor Betænkningen er intet Vædringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragrafer med de stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Drenbøll): Den Bemærkning, som den høitærede Formand gjorde om Vædringsforslaget under Nr. 3 og den Feil, der er indløbet ved dette, er jo ganske rigtig, men Feilen er vel ikke betydelig. Marsagen dertil er imidlertid, at Mindretallets Forslag og Motiverne dertil ere indgivne til Bureauet, efter at jeg paa Udvalgets Flertals Begne havde afgivet Sagen, og jeg har derfor ikke kunnet faae denne Ukorrektighed rettet. Jeg er i alt Fald uskyldig i, at Mindretallets Forslag har faaet en mindre korrekt Blads, det skulde naturligvis staa under Nr. 3 i Stedet for under Nr. 2. — Hvad selve Lovforslaget angaar, saa vil det høie Thing have set, at det væsentlig gaar ud paa 2 Ting, nemlig for det Første paa at tilveiebringe en ligeligere Fordeling af Udgifterne til uøgte Børns Underholdning mellem Manden og Kvinden, og for det Andet at søge en Form for, at det Bidrag, som bliver paalagt en Mand til hans uøgte Børns Underhold, altid komme til Stede, saa at Konen og Børnet virkelig faae Hjælpen, selv om Manden ikke kan betale, idet den da skal betales af hans Forsørgelseskommune. Udvalget har i Erkjendelse af det Ønskelige i, at det Forslag, som er fremkommet fra Regjeringen her, kan blive til Lov, afholdt sig fra ethvert Forslag, der ikke falder indeunder den Ramme, som selve Lovforslaget giver, og de Vædringsforslag, som ere stillede af Udvalget, ere altsaa nærmest kun et Forsøg paa noget at tydeliggjøre eller mulig forbedre enkelte Steder i Lovforslaget. Jeg anser mig iøvrigt for fritagen for at gjenneegaa Betænkningen, da de Herrer, som interessere sig for Sagen, maa have læst den, og de Meninger, der maaftte kunne være afvigende fra Udvalgets og som komme frem under Forhandlingerne, ville jo lettest kunne blive imødegaaede under disse. Det vil vise sig af Betænkningen, at et Mindretal har stillet flere vidtgaaende Forslag, som egentlig slet ikke høre hjemme i nærværende Lovforslag, men jeg maa bede mig forbeholdt at udtale

mig over disse, naar jeg har hørt Mindretallets Motivering.

Styr: Jeg haaber ikke ret længe at skulle lægge Beslag paa det høie Things Tid, da det Mindretal, paa hvis Begne jeg her tager Ordet, jo i alt Væsentligt er enigt, med det Flertal, hvis Ordfører nylig har talt. Det er egenligt kun, som ærede Medlemmer ville have set, med Hensyn til § 2, at 3 Medlemmer af Udvalget have ment, at der kunde være Fare for, at Lovforslagets Bestemmelser her kunde medføre Konsekvenser, som maatte betegnes som lidet ønskelige. Vi have næret den Frygt, at hvis man uden videre, uden nogen Indskrænkning fastsatte, at enhver Barnefader til et uøgte Barn skulde foruden at afholde Alimentationsbidrag tillige være pligtig til at bidrage med mindst Halvdelen til Udgifterne ved Barnemoderens Svangerskab, saa vilde man derved let komme til at give en Erstatning til Kvinder, som ikke altid fortjente Erstatning. Der vilde kunne forekomme Tilfælde, hvor Kvinder, om hvem man maatte sige, at de ikke fortjente en saadan Erstatning for deres Sygeleie, dog fik en saadan. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at nævne et enkelt Exempel, som jeg kender med Sikkerhed, nemlig en ugift Kvinde, som har født 9 Børn med 9 forskjellige Fædre, og imellem disse 9 forskjellige Fædre var der et Par ganske unge Mennefter. Jeg henstiller nu til ærede Medlemmers Overbetelse, hvor vidt der ikke som en saadan Kvinde — som der dog var grundet Formodning om var den skyldige Part, rimeligvis i høiere Grad i enkelte af Tilfældene end vedkommende Barnefader — kunde være Grund til at antage, at hun nok burde bøde derved, at hun kom til at bære Udgifterne ved Svangerskabet, med andre Ord, vi have næret nogen Frygt for, at dette Punkt i § 2, saaledes som det lyder i det oprindelige Forslag, kunde komme til at gjøre Stæde ved at give en Bestemmelse, som gjorde, at Usædeligheden ikke blev modarbejdet saaledes, som man maatte ønske, at den blev det. Netop fordi vi ere glade over Lovforslaget i dets Helhed, saaledes som det er forelagt, fordi vi mene, at det ogsaa kan have sin Betydning for den offentlige Sædeligheds Fremme, netop derfor ville vi gjerne befri det for Bestemmelser, som efter vor Mening kunde komme til at gaa i modsat Retning. Der er rigtignok gjort Indvendinger imod vor Betragtning, og da særlig den Indvending, at Barnefaderen og Barnemoderen, i saa Tilfælde ikke bleve stillede lige, og at man altsaa ikke gif